

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 27/02/2019
Αριθμός απόφασης: 743

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α1

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604534

ΦΑΞ : 2131604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - β. Του άρθρου 11 της Δ.ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».
 - γ. Της παρ.3 του άρθρου 47 του ν.4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).
 - δ. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
 - ε. Την ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Εγκύκλιο της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.).
2. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
3. Τη με ημερομηνία κατάθεσης **30/10/2018** και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας «.....» **ΑΦΜ**, με έδρα στο, επί της οδού, κατά της υπ' αριθμ. /2018 **οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου, φορολογικού έτους 2015** του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ, και τα προσκομιζόμενα με την υπό κρίση προσφυγή σχετικά έγγραφα.
4. Την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη και την οικεία έκθεση ελέγχου των οποίων ζητείται η ακύρωση.
5. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ.
6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α1 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης **30/10/2018** και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας «.....» **ΑΦΜ**, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα

και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ./2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου, **φορολογικού έτους 2015** του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ, καταλογίσθηκαν σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας τέλη χαρτοσήμου 260.000,00€, ΟΓΑ χαρτοσήμου 52.000,00€ ευρώ, προσαυξήσεις χαρτοσήμου άρθρου 58 ν.4174/2013 ποσού 130.000,00€ ευρώ, , προσαυξήσεις ΟΓΑ χαρτοσήμου άρθρου 58 ν.4174/2013 ποσού 26.000,00 ευρώ, , ήτοι συνολικό ποσό **468.000,00 ευρώ**.

Η ως άνω διαφορά τελών χαρτοσήμου καταλογίσθηκε κατόπιν των διαπιστώσεων ελέγχου της από 6/10/2017 έκθεσης ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 13 και 15 του Κώδικα Τελών Χαρτοσήμου της Α' Υποδιεύθυνσης της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε.

Σύμφωνα με το πόρισμα της ως άνω έκθεσης το πόσο των 13.000.000 ευρώ που μεταφέρθηκε από τους τραπεζικούς λογαριασμούς της προσφεύγουσας προς τους τραπεζικούς λογαριασμούς της Αγγλικής εταιρείας με την επωνυμία **αποτελεί προϊόν δανεισμού** και ως εκ τούτου η προσφεύγουσα όφειλε στη χρήση 2015 να υποβάλει δήλωση απόδοσης τελών χαρτοσήμου πλέον ΟΓΑ χαρτ/μου, συνολικού ποσού 312.000,00€, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 α, δ του άρθρου 13 και της παρ. 1 α του άρθρου 15 του ΚΤΧ, το οποίο δεν έπραξε.

Η προσφεύγουσα εταιρεία με την υπό κρίση προσφυγή και με τα με αριθμ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΙ 2019/2019 και ΔΕΔ ΕΙ 2019/2019 υπομνήματα της ζητά να γίνει δεκτή η εν λόγω προσφυγή και να ακυρωθεί η ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι δεν είναι νόμιμη η έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης για τους παρακάτω λόγους:

- Βασική προϋπόθεση για την επιβολή του τέλους χαρτοσήμου, κατά άρθρο 15 παρ 1α ΚΝΤΧ, είναι η ύπαρξη εγγράφου ή εγγραφής στα βιβλία της επιχείρησης που περιέχει όλα τα απαραίτητα στοιχεία της συμβάσεως δανείου, ώστε από την εγγραφή αυτή και μόνο να προκύπτει συνομολόγηση της συμβάσεως αυτής, χωρίς να επιτρέπεται να συναχθεί ότι συνομολογήθηκε σύμβαση δανείου από εγγραφές στα βιβλία που αναφέρονται σε άλλες σχέσεις. (ΣΤΕ 2286/90, 190/09 και 3178/2013 και όλες όσες αποφάσεις αναφέρονται σε αυτές). Εν προκειμένω, ο λογαριασμός με αριθμό του αναλυτικού καθολικού του ΕΓΛΣ τον οποίο επικαλείται ο έλεγχος, έχει ως αιτιολογία της μεταφοράς των χρημάτων, όχι τη μεταβίβαση αυτών κατά κυριότητα στην, μια εκ των προϋποθέσεων για να έχουμε σύμβαση δανείου, αλλά μεταφορά σύμφωνα με την από 23.06.2015 Σύμβαση Διαχείρισης Κεφαλαίων και Επενδύσεων που έχει συναφθεί μεταξύ των δύο εταιρειών.
- Το άρθρο 806 Α.Κ. για την έννοια της σύμβασης δανείου ορίζει ότι «...Με τη σύμβαση του δανείου ο ένας από τους συμβαλλομένους μεταβιβάζει στον άλλο κατά κυριότητα χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, και αυτός έχει υποχρέωση να αποδώσει άλλα πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας». Εν προκειμένω, Ο λογαριασμός με αριθμό, προσδιορίζοντας το σκοπό της κατάθεσης, χαρακτηρίζεται ως λογαριασμός «ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ» και επομένως μόνο από τον τίτλο του προκύπτει η αιτία της κατάθεσης των

χρημάτων, η οποία είναι διαχείριση αυτών για λογαριασμό της καταθέτουσας εταιρείας προκειμένου να επενδυθούν για λογαριασμό της (.....), στην κυριότητα της οποίας παραμένουν τα χρήματα και δεν έχουν μεταφερθεί στην κυριότητα της

- Ο Κώδικας Τελών Χαρτοσήμου είναι τυπικός νόμος και εφόσον οι διαπιστώσεις του ελέγχου δεν εδράζονται σε πράξεις που ανάγονται σε έγγραφη σύμβαση δανείου ή σε εγγραφή στα βιβλία της εταιρείας η οποία παραπέμπει σε δανειακή σύμβαση, δεν δύναται να επιβληθεί τέλος χαρτοσήμου επί δανείου. (απόφαση ΔΕΔ/2018). Εν προκειμένω, δεν υφίσταται έγγραφο που να συνομολογεί δάνειο της προσφεύγουσας εταιρείας προς την θυγατρική αυτής, κατά 100%, αλλοδαπή εταιρεία, ούτε έχει γίνει σχετική εγγραφή στα βιβλία, τόσο της Ελληνικής Εταιρείας, μητρική εταιρεία κατά ποσοστό 100%, όσο και της αλλοδαπής εταιρείας, θυγατρικής κατά ποσοστό 100%,, που να αναφέρεται σε σύμβαση δανείου.
- Τα χρήματα που κατατέθηκαν είναι 12.000.000,00 ευρώ και όχι 13.000.000,00 δεδομένου ότι, υπάρχει αντιλογισμός των εγγραφών κατά 1.000.000,00 ευρώ (500.000,00 € στις 17/07/2015 + 500.000,00 € στις 03/08/2015). Τους αντιλογισμούς αυτούς των εγγραφών ο έλεγχος, αυθαίρετα χαρακτηρίζει «επιστροφή χρημάτων».
- Η αμφισβήτηση του ποσοστού της συμφωνημένης αμοιβής διαχείρισης εκ μέρους του ελέγχου είναι αλυσιτελής διότι δεν ήταν στην αρμοδιότητά του να αμφισβητήσει μια αμοιβή που έχει προσδιορισθεί συμβατικά, η οποία έχει καθοριστεί ελευθέρως μέσα στα πλαίσια της πηγάζουσας, από το άρθρο 361 ΑΚ, ελευθερίας των συμβάσεων.
- Ο έλεγχος προκειμένου να καταλήξει στο αυθαίρετο συμπέρασμα «περί υπάρξεως δανείου», στη σελίδα 5 της εκθέσεως ελέγχου αναφέρει κάποιους συλλογισμούς ως προς τον τρόπο διαχείρισης των χρημάτων αγνοώντας ότι και η παρακολούθηση του υπό διαχείριση κεφαλαίου σε τραπεζικούς λογαριασμούς ψάχνοντας για την ευκαιρία της διαφορετικής επένδυσης, αποτελεί και αυτή μια μορφή επένδυσης, όταν μάλιστα, είναι γεγονός γνωστό τοις πάσι, ότι την επίδικη περίοδο (2015-2016) χρειαζόταν αυξημένη προσοχή στα ανοίγματα σε επενδύσεις πέραν των τραπεζικών καταθέσεων, οι οποίες (επενδύσεις) είχαν αυξημένο κίνδυνο λόγω της οικονομικής αστάθειας παγκοσμίως.
- Η εταιρεία, με την πάροδο του χρόνου και την έρευνα της αγοράς, έκανε προτάσεις για επενδύσεις σε εταιρικά ομόλογα και αμοιβαία χαμηλού ρίσκου. Για την παρακολούθηση των νέων επενδυτικών προϊόντων, η εταιρεία δημιούργησε νέους λογαριασμούς στα δικά της βιβλία με αριθμούς, «μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων εξωτερικού» και «ΛΟΙΠΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ».
- Όλες οι επιμέρους καταθέσεις και αναλήψεις του τηρούμενου τρεχούμενου δοσοληπτικού λογαριασμού πραγματοποιούνται στην αλλοδαπή και σε τραπεζικούς λογαριασμούς αυτών, που τηρούνται επίσης στην αλλοδαπή δεν οφείλεται τέλος χαρτοσήμου στην Ελλάδα για τις περί των καταθέσεων και αναλήψεων αυτών σχετικές εγγραφές στα τηρούμενα στην Ελλάδα

λογιστικά βιβλία της ελληνικής εταιρείας (ίδετε πλείονα
Παναγιώτη Θ. Ρέππα τ. Διευθυντή Υπουργείου Οικονομικών στο ΔΦΝ 2009 σελ. 538 επ.).

Επειδή, στο Π.Δ. της 28-7-1931 «Περί κώδικος των νόμων περί τελών χαρτοσήμου» (φ. Α ' 239), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο πρώτο παρ 1 του β.δ/τος 6/7-6-1951 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 20 παρ 1 του ν 12/1975, και συγκεκριμένα στα παρακάτω άρθρα ορίζεται ότι:

στο Άρθρο 1 :

«Φόρος, υπό το όνομα τέλος χαρτοσήμου, επιβάλλεται, κατά τα εν τω παρόντι νόμω οριζόμενα, επί των εν αυτό καθοριζομένων εγγράφων.»

στο Άρθρο 3 :

«επί δανείων συναπτομένων μεταξύ εμπόρων ή μεταξύ εμπορικών εταιριών ή μεταξύ εμπόρων και εμπορικών εταιριών ως και μεταξύ εμπόρων ή εμπορικών εταιριών και οιοδήποτε τρίτου τα οφειλόμενα τέλη χαρτοσήμου καταβάλλονται εντός του πρώτου δεκαπενθημέρου του μηνός του επομένου της εις τα λογιστικά βιβλία εγγραφής των πράξεων τούτων.».

στο Άρθρο 8:

« Έγγραφα έχοντα αντικείμενον κινητήν η ακίνητον περιουσίαν κειμένην εν Ελλάδι ή υποχρεώσεις εκτελεστέας εν αυτή, συνταχθέντα δε εν τη αλλοδαπή, αλλ' ουχί ενώπιον ελληνικής αρχής επί πληρωμή του οικείου τέλους, υποβάλλονται εις τα κατά τον παρόντα νόμον τέλη υπό τας κατωτέρω διακρίσεις: α) Εάν μὲν τα έγγραφα ταύτα συνετάγησαν εν Ευρώπη, Τουρκία και Αιγύπτω, χαρτοσημαίνονται διά του απλού τέλους εντός προθεσμίας τριών ετών από της εκδόσεως αυτών, προσαγόμενα εις οιονδήποτε εν Ελλάδι Οικονομικόν Εφορον, άλλως υπόκεινται εις τας εν άρθρ. 40 παρ. 3 ποινάς. β) Εάν τα αυτά έγγραφα συνετάγησαν εν τη αλλοδαπή, πλην ουχί εν Ευρώπη, Τουρκία η Αίγύπτω, υπόκεινται εις το απλούν κατά τον παρόντα νόμον τέλος και μόνον εφ' όσον προσάγονται ενώπιον δικαστηρίων ή άλλης του Κράτους Αρχής.»

στο Άρθρο 13

1.α. Πάσα σύμβασις, οιοδήποτε αντικειμένου, συναπτομένη είτε απ' ευθείας, είτε διά δημοσίου συναγωνισμού ή πάσα εξόφλησις συμβάσεως ή σχετική προς την σύμβασιν απόδειξις, εφ' όσον καταρτίζονται εγγράφως και δη είτε διά δημοσίου, είτε δι' ιδιωτικού καθ' οιονδήποτε τύπον συντεταγμένου εγγράφου. Εξαιρούνται:

Α'. (Αι εξοφλητικά απόδειξεις των μισθών και άλλων αποδοχών των ιδιωτικών υπαλλήλων εν γένει, των δημοτικών, κοινοτικών, εκκλησιαστικών και άλλων υπαλλήλων νομικών προσώπων και ιδρυμάτων, αίτινες, μόνον εφ' όσον πρόκειται περί ποσού μη υπερβαίνοντος τας δραχμάς τέσσαρας χιλιάδας μηνιαίως υπόκεινται εις το ήμισυ του τέλους της κλίμακος του ανωτέρω άρθρ. 12, επί ποσού όμως υπερβαίνοντος τας δραχμάς 4.000 μηνιαίως καταβάλλεται ολόκληρον το τέλος του άρθρ. 12 και επί ολοκλήρου του ποσού).

Β'. Αι συμβάσεις, εξοφλήσεις και αποδείξεις, αίτινες κατά τας ρητάς διατάξεις του παρόντος νόμου υπόκεινται εις ελαφρότερον τέλος χαρτοσήμου.

στο **Άρθρο 14**:

«Επί των εμπορικών και λοιπών εγγράφων και πράξεων των κατονομαζομένων εν τω επομένω άρθρω 15 το τέλος ορίζεται εις δύο επί τοις εκατόν (2%) της εν αυτοίς διαλαμβανομένης αξίας εις δραχμάς».

Περαιτέρω **στην παρ. 1α του άρθρου 15 του Κώδικα**, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ 1 του ν 2246/1952 ορίζεται ότι:

«Εις το κατά την παράγραφον 1 του προηγούμενου άρθρου 14 τέλος υπόκεινται:

Πάσα σύμβασις, οιοδήποτε αντικειμένου, συναπτόμενη είτε απ' ευθείας, είτε δια δημοσίου συναγωνισμού μεταξύ εμπόρων, μεταξύ εμπόρου και εμπορικής εταιρείας πάσης φύσεως, μεταξύ εμπορικών εταιρειών πάσης φύσεως, αφορώσα αποκλειστικώς εις την ασκουμένην υπ' αυτών εμπορίαν, και μεταξύ τρίτου εν γένει και ανωνύμου εταιρείας, ή πάσα εξόφλησις συμβάσεως ή σχετική προς την σύμβασιν απόδειξις, εφόσον καταρτίζονται εγγράφως και δη είτε δια δημοσίου, είτε δι' ιδιωτικού καθ' οιοδήποτε τύπον συντεταγμένου εγγράφου.

Στην παρ. 5 περίπτωση γ ' εδάφιο τέταρτο του ίδιου άρθρου, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 43 του ν. 1041/1980 (φ. Α ' 75), ορίζεται ότι:

«Πάσα εν γένει εγγραφή εις τα βιβλία περί καταθέσεως ή αναλήψεως χρημάτων υπό εταίρων ή μετόχων ή άλλων προσώπων προς ή από εμπορικής εν γένει εταιρείας ή επιχειρήσεις, ήτις δεν ανάγεται εις σύμβασιν, πράξιν κ.λπ., υποβληθείσαν εις τα οικεία τέλη χαρτοσήμου ή απαλλαγείσαν νομίμως των τελών τούτων, υπόκεινται εις αναλογικόν τέλος χαρτοσήμου εν επί τοις εκατόν (1%). Εις την περίπτωσιν, εκ της εγγραφής ή εξ ετέρου εγγράφου, αποδεικνύεται ότι η κατάθεσις ή ανάληψις αφορά σύμβασιν, πράξιν κ.λπ. υποκειμένην εις μεγαλύτερον ή μικρότερον τέλος χαρτοσήμου, οφείλεται το δια την σύμβασιν, πράξιν κ.λπ. προβλεπόμενον τέλος.

και **στο έκτο εδάφιο της άνω παραγράφου** ορίζεται ότι:

Επί δανείων κινουμένων ως τρεχούμενων δοσοληπτικών λογαριασμών το προσήκον τέλος χαρτοσήμου υπολογίζεται δι' εκάστην διαχειριστικήν περίοδον επί του μεγαλύτερου ύψους του χρεωστικού ή πιστωτικού αυτών υπολοίπου, κατά περίπτωσιν. Το χρεωστικόν ή πιστωτικόν υπόλοιπον λογαριασμού τινός μεταφερόμενον εις την επομένην διαχειριστικήν περίοδον θεωρείται ως νέα κατάθεσις (δάνειον) δια την εξεύρεσιν του μεγαλύτερου ύψους της περιόδου ταύτης.».

Επειδή στην παρ.2γ της ΠΟΛ1027/1990 αναφέρεται:

«Ως "εκτελεστέα υποχρέωση" στην Ελλάδα, κατά την εύνοια της ανωτέρω διάταξης του άρθρου 8 παρ. 1 του Κώδικα Χαρτοσήμου, νοείται η πράξη ή η ενέργεια ή η συμπεριφορά εν γένει του οφειλέτη (υπόχρεου) με την οποία αποσβέννεται υποχρέωση του (ή οφειλή του). Επομένως, σε κάθε περίπτωση, κατά την οποία η πράξη, με την οποία εκδηλούται η πραγματούται η "εκτέλεση" υποχρέωσης, γίνεται στην Ελλάδα συντρέχει, ειδικά από άποψη τόπου εκτέλεσης της υποχρέωσης, η προϋπόθεση εφαρμογής της ως άνω διάταξης. Αυτά βεβαίως ισχύουν για τις πράξεις και των δύο συμβαλλόμενων αρκεί οι πράξεις αυτές να συνιστούν "εκτέλεση" υποχρέωσης, δηλαδή εκπλήρωση βαρύνουσας αυτούς παροχής.».

Επειδή από τις διατάξεις του άρθρου 12 του ν. 3717/1957 ορίζεται ότι:

«Η αληθής έννοια των διατάξεων της περί τελών χαρτοσήμου νομοθεσίας, καθ' όσον αφορά την υπαγωγή των εν αυτή αναφερομένων συμβάσεων, πράξεων κλπ. εις τέλη χαρτοσήμου, είναι ότι ως έγγραφον αποδεικνύουν την σύμβασιν, πράξιν κλπ. λογίζεται και πάσα σχετική εγγραφή εις τα βιβλία των επιτηδευματιών, ήτις και υποβάλλεται εις το οικείον δια την ούτω αποδεικνυομένην δικαιοπραξίαν τέλος χαρτοσήμου. Κατ' εξαίρεσιν απαλλάσσονται των τελών χαρτοσήμου τα μέχρι της ενάρξεως της ισχύος του ν. 3300/1955 εξοφληθέντα ποσά δανείων αποδεικνυομένων δια μόνης της εγγραφής των εις τα βιβλία τίνος των συμβαλλομένων.»

Επειδή ο Κώδικας Τελών Χαρτοσήμου είναι τυπικός νόμος και εφόσον οι διαπιστώσεις του ελέγχου δεν εδράζονται σε πράξεις που ανάγονται σε έγγραφη σύμβαση ή σε εγγραφή στα βιβλία της εταιρείας η οποία παραπέμπει σε δανειακή σύμβαση, δεν δύναται να επιβληθεί τέλος χαρτοσήμου επί δανείου.

Επειδή, το ΣΤΕ με αποφάσεις (2699/1972, 2660/1973, 317/1974, 2483/1975, 770/1977, 575/1978, 283/1979, 368/1980, 1169/1980, 1219/1982, 3013/1984, 314/1987, 703/1988, 3402/1988) έκρινε, ότι η σύμβαση του δανείου θεωρείται αποδεικνυόμενη από τα βιβλία, όταν από τη σχετική εγγραφή προκύπτουν όλα τα κατά τον νόμο στοιχεία, που είναι απαραίτητα, ώστε από αυτά και μόνο να συνάγεται η συνολολόγηση της σύμβασης του δανείου, δηλαδή από τη σχετική εγγραφή να προκύπτουν όλα τα πραγματικά στοιχεία, που συνιστούν κατά νόμο την έννοια της σύμβασης αυτής, χωρίς να απαιτείται όπως η εγγραφή αυτή αναφέρεται ρητά στην εν λόγω σύμβαση.

Σύμφωνη με την ανωτέρω άποψη του ΣΤΕ είναι και η Διοίκηση (Υπ. Οικ. Ν. 6/5/ΠΟΛ 19/1978 κατόπιν της υπ' αριθ. 960/1977 γνωμοδότησης του Ν.Σ.Κ.).

Το ΣΤΕ όμως με νεώτερη απόφασή του 3402/1988 εξέφρασε και τρίτη άποψη, σύμφωνα με την οποία η σύμβαση του δανείου θεωρείται αποδεικνυόμενη από τα βιβλία, εφόσον η σχετική σ' αυτά εγγραφή είτε αναφέρεται ρητά σε σύμβαση δανείου, είτε περιέχει τα πραγματικά στοιχεία, που συγκροτούν κατά νόμο την έννοια της δανειακής σύμβασης.

Σημειώνεται ότι η κατά τα ανωτέρω εγγραφή στα βιβλία της σύμβασης του δανείου πρέπει να προκύπτει από τα βιβλία της επιχείρησης και όχι από τα βιβλία τρίτων (ΣΤΕ 600/1973).

Επειδή η κρίση περί ύπαρξης δανειακής σύμβασης βασιζόμενη σε σχετικές εγγραφές στα βιβλία θεωρείται ανεπαρκώς αιτιολογημένη στην περίπτωση που δεν παρατίθενται στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι υφίσταται σύμβαση δανείου, και να υπάρχει σαφής διαχωρισμός των συγκεκριμένων εγγραφών-συναλλαγών ώστε να μην μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορούν και άλλες έννομες σχέσεις (ΣΤΕ 190/2009)

Επειδή, για τη σύσταση του δανείου απαιτείται να συντρέχουν, οι εξής προϋποθέσεις:

- 1) συμφωνία δανειστή και οφειλέτη, σχετικά με την αιτία, για την οποία μεταβιβάζεται η κυριότητα των αντικαταστατών πραγμάτων
- 2) παράδοση του πράγματος από τον δανειστή στον οφειλέτη, και
- 3) απόδοση του πράγματος από τον οφειλέτη στον δανειστή.

Εφόσον πληρούνται οι ανωτέρω προϋποθέσεις, υπάρχει δάνειο κατά την έννοια του άρθρου 806 του ΑΚ, έστω και αν η σύμβαση δεν χαρακτηρίστηκε ως δάνειο από τα συμβαλλόμενα μέρη (Α.Π. 137/1968, Εφ.Αθ. 2447/1962).

Επειδή, το συναπτόμενο στην αλλοδαπή με ιδιωτικό έγγραφο δάνειο δεν υπόκειται σε τέλος χαρτοσήμου στην Ελλάδα όταν και η εκτέλεση του δανείου αυτού γίνεται, επίσης, στην αλλοδαπή. Εκτέλεση, δε, του δανείου αυτού στην αλλοδαπή υπάρχει όταν και η παράδοση του δανείσματος από τον δανειστή στον οφειλέτη γίνεται, επίσης στην αλλοδαπή, μη αρκούσης μόνο της συμφωνίας περί καταρτίσεως της δανειακής σύμβασης στην αλλοδαπή. Παράδοση, δε, του δανείσματος από τον δανειστή στον οφειλέτη στην αλλοδαπή συντελείται όταν το δάνεισμα (προϊόν δανείου): (α) παραδίδεται από τον αλλοδαπό δανειστή στον οφειλέτη ή στον εκπρόσωπο του στην αλλοδαπή ή (β) καταβάλλεται από τον αλλοδαπό δανειστή στην αλλοδαπή, δια καταθέσεως αυτού (του δανείσματος) σε λογαριασμό του οφειλέτη, τον οποίο αυτός έχει ανοίξει σε αλλοδαπή τράπεζα στην αλλοδαπή. [...] Η μη υπαγωγή σε τέλος χαρτοσήμου των ανωτέρω δανείων δικαιολογείται εκ του ότι, τα δάνεια αυτά, συναπτόμενα και εκτελούμενα στην αλλοδαπή δεν έχουν υποχρεώσεις εκτελεστέες στην Ελλάδα, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 8§1 του Κώδικα Χαρτοσήμου, προϋπόθεση απαραίτητη, για την επιβολή τέλους χαρτοσήμου επ' αυτών. Επίσης και η εγγραφή των παραπάνω δανείων, δηλαδή, των συναφθέντων και εκτελεσθέντων στην αλλοδαπή, στα βιβλία του επιτηδευματία οφειλέτη στην Ελλάδα, κατ' άρθρο 12 του Ν.Δ. 3717/1957, δεν δημιουργεί υποχρέωση, για καταβολή τέλους χαρτοσήμου στην Ελλάδα, σύμφωνα με τις διατάξεις του ανωτέρω άρθρου 8§1 του Κώδικα Χαρτοσήμου. (σελ 200-201 Π. Ρέππας).

Επειδή, όπως συνάγεται από τον συνδυασμό των διατάξεων, που περιέχονται στα άρθρα 361, 874 ΑΚ, 112 ΕισΝΑΚ, 669 ΕμπΝ, 47 και 64 έως 67 του ΝΔ της 17.7/13.8.1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιριών», αλληλόχρεος λογαριασμός υφίσταται, όταν δύο συμβαλλόμενα μέρη, από τα οποία, το ένα, τουλάχιστον, έχει την εμπορική ιδιότητα, συμφωνούν, ότι οι μεταξύ τους δοσοληψίες και απαιτήσεις, που θα προκύπτουν (και από τις δύο πλευρές) από τις μεταξύ τους συναλλαγές, δεν θα επιδιώκονται χωριστά και μεμονωμένα, αλλά θα καταχωρούνται σε έναν κοινό χρεοπιστωτικό λογαριασμό, με τον τύπο και τη μορφή χρεοπιστωτικών κονδυλίων..... (ΑΠ Ολ 31/1997 ΝοΒ 46,193, ΑΠ 857/2006 ΝοΒ 2007,705, ΑΠ 192/2005 ΕλλΔνη 47,458, ΑΠ 1217/1995 ΕλλΔνη 39,817, ΑΠ 1524/1991 ΕλλΔνη 34,313). Οι αμοιβαίες πιστώσεις και οφειλές οι οποίες θα προκύψουν από τις συναλλαγές μεταξύ τους, χάνουν την ατομικότητά τους και αντικαθίστανται από τα κονδύλια των πιστώσεων ή των οφειλών για να καταλήξουν, κατά το κλείσιμο του λογαριασμού σε ένα μόνο απαιτητό και δικαστικά επιδιώξιμο υπόλοιπο. (ΕφΑθ 2147/2013, 1607/2007, Α.Π. 225/1926, Εφ. Αθ. 193/1926, Εφ. Πατρ. 170/1926).

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθ. 15 του ΚΝΤΧ, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 15 παρ. 1α του ΚΝΤΧ και του άρθρου 12 του Ν.Δ 3717/1957 συνάγεται ότι σε τέλος χαρτοσήμου δεν υπόκειται ο οποιοσδήποτε "τρεχούμενος δοσοληπτικός λογαριασμός, δηλαδή οπωσδήποτε αλληλόχρεος λογαριασμός που κινείται εκ διαφόρων αιτιών με χρεωπιστώσεις μεταξύ δύο προσώπων **αλλα μόνο ο "τρεχούμενος δοσοληπτικός λογαριασμός", που έχει ως αιτία δανειακή σύμβαση, δηλαδή αυτός που εμφανίζει την κίνηση συμβάσεως δανείου.** Για την υποβολή του δε σε τέλος χαρτοσήμου απαιτείται, οι σχετικές εγγραφές στα βιβλία του επιτηδευματία

να περιέχουν τα απαιτούμενα εκάστοτε στοιχεία, ώστε από τις εγγραφές αυτές και μόνο να προκύπτει η συνομολόγηση του δανείου, χωρίς να επιτρέπεται πάντως να συναχθεί η συνομολόγηση τέτοιας συμβάσεως από εγγραφή που αναφέρεται σε άλλες έννομες σχέσεις. (ΣΤΕ 3313/1987, 3088/1985, ΣΤΕ1701/1990, ΣΤΕ 2911/1993 ΕφΑθ 1794/2014, ΣΤΕ 132/2016).

Ο δανειακός τρεχούμενος δοσοληπτικός λογαριασμός, για να χαρακτηριστεί ως τέτοιος, θα πρέπει να εμφανίζει συνεχώς κίνηση όχι μόνο προς μία κατεύθυνση (χρέωση ή πίστωση), αλλά και προς τις δύο, ήτοι, πρέπει να παρουσιάζει όχι μόνο καταβολές μετρητών, αλλά και αναλήψεις. Συντρεχούσης της ανωτέρω προϋπόθεσης, τα συμβαλλόμενα μέρη, από τα οποία το ένα, τουλάχιστον, πρέπει να είναι έμπορος, θα τελούν, για κάθε καταχωριζόμενη στον λογαριασμό πράξη, σε αντίστοιχη εναλλασσόμενη εκάστοτε θέση δανειστή και οφειλέτη (Σ.τ.Ε. 264/1975, 4112/1076, 2968/1979).

Συνεπώς, λογαριασμός συνεχώς πιστούμενος ή συνεχώς χρεούμενος κατά την διάρκεια της χρήσης, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως δανειακός τρεχούμενος δοσοληπτικός.

Ενώ επίσης δεν θεωρείται ως δανειακός τρεχούμενος δοσοληπτικός λογαριασμός εκείνος που από το περιεχόμενό του προκύπτει ότι το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη είναι πάντοτε πιστωτής και ουδέποτε οφειλέτης (ΑΠ 2/2012, Εφ. Αθ. 3222/1979).

Απαιτείται δηλαδή, για να υπάρχει αλληλόχρεος λογαριασμός, να υφίσταται η δυνατότητα της δημιουργίας από κάθε μέρος απαιτήσεων και οφειλών, οι οποίες όμως πρέπει να προκύπτουν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μην καθορίζουν από την αρχή, ποιο από τα μέρη τη σύμβασης θα είναι οφειλέτης ή πιστωτής του άλλου, όταν θα γίνει η τελική εκκαθάριση των δοσοληψιών τους (ΑΠ 79/1995, ΜΠρΘεσ 1610/2016).

Επειδή, ως δανειακός τρεχούμενος δοσοληπτικός λογαριασμός χαρακτηρίζεται αυτός, που περιέχει μόνο χρηματικές πιστωτικές συναλλαγές, ήτοι, χρηματικές δοσοληψίες από δάνεια και καταθέσεις χρημάτων. Ο λογαριασμός αυτός δεν πρέπει να περιέχει εμπορικές συναλλαγές, όπως, για παράδειγμα, συναλλαγές από πώληση αγαθών με πίστωση του τιμήματος, από προκαταβολή μετρητών μέλλουσας αγοραπωλησίας, κ.λπ. Ο ανωτέρω λογαριασμός, παρότι δεν ταυτίζεται απόλυτα με τη σύμβαση του δανείου, κατά το άρθρο 806 του Αστικού Κώδικα, εντούτοις συνιστά σύμβαση συγγενή με αυτή του δανείου, επειδή τα συμβαλλόμενα μέρη συμφώνησαν να καταγράψουν υποχρεωτικά τα κονδύλιά τους στον ως άνω λογαριασμό σε εκτέλεση σύμβασης δανείου. Διά του τρόπου, όμως, αυτού ο τρεχούμενος δοσοληπτικός λογαριασμός αποκτά αιτία από δανειακή σύμβαση, κατά την έννοια του άρθρου 806 του Αστικού Κώδικα, επειδή εμφανίζει κίνηση δανείου, το οποίο αποδεικνύεται από τη σχετική εγγραφή και εξαιτίας αυτής στον ανωτέρω λογαριασμό, ο οποίος τηρείται στα υπό του εμπόρου τηρούμενα λογιστικά βιβλία (και Σ.τ.Ε. 2968/1979, 356/1981, 205/1982, 4566/1983, 2047/1984, κ.λπ.).

Επειδή εν προκειμένω, διενεργήθηκε μερικός έλεγχος στην προσφεύγουσα εταιρεία, δυνάμει της με αριθ./2017 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε.

Επειδή, το πόρισμα του ως άνω ελέγχου καταγράφεται στην από 06/10/2017 έκθεση ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 13 και 15 του Κώδικα Τελών Χαρτοσήμου της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε.

σύμφωνα με το οποίο ο έλεγχος έκρινε ότι το πόσο των 13.000.000 ευρώ που μεταφέρθηκε από τους τραπεζικούς λογαριασμούς της προσφεύγουσας προς τους τραπεζικούς λογαριασμούς της Αγγλικής εταιρείας με την επωνυμία **αποτελεί προϊόν δανεισμού** και ότι η προσφεύγουσα όφειλε στη χρήση 2015 να υποβάλει δήλωση απόδοσης τελών χαρτοσήμου πλέον ΟΓΑ χαρτ/μου, συνολικού ποσού 312.000,00€, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 α, δ του άρθρου 13 και της παρ. 1 α του άρθρου 15 του ΚΤΧ, το οποίο δεν έπραξε.

Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι η προσφεύγουσα (μητρική) κατέχει το 100% των μετοχών της Αγγλικής εταιρείας με την επωνυμία (θυγατρική) και έδρα στο

Επειδή, από τις **κινήσεις των τραπεζικών λογαριασμών** προκύπτει ότι η προσφεύγουσα:

Στις **29/06/2015** από τον υπ' αριθ. τραπεζικό λογαριασμό που τηρεί η προσφεύγουσα στην **Ελβετία** και ειδικότερα στην τράπεζα μετέφερε ποσό **6.000.000 €** στον υπ' αριθ. τραπεζικό λογαριασμό της ίδιας τράπεζας στην **Ελβετία** που τηρεί η ως άνω Αγγλική θυγατρική της εταιρεία και από τον υπ' αριθ. τραπεζικό λογαριασμό που τηρεί η προσφεύγουσα στην **Ελβετία** και ειδικότερα στην τράπεζα μετέφερε ποσό **3.000.000 €** στον υπ' αριθ. τραπεζικό λογαριασμό της ίδιας τράπεζας στην **Ελβετία** που τηρεί η ως άνω Αγγλική θυγατρική της εταιρεία και

Στις **01/07/2015** από τον υπ' αριθ. τραπεζικό λογαριασμό που τηρεί η προσφεύγουσα στην **Ελβετία** και ειδικότερα στην τράπεζα μετέφερε ποσό **4.000.000 €** στον υπ' αριθ. τραπεζικό λογαριασμό της ίδιας τράπεζας στην **Ελβετία** που τηρεί η ως άνω Αγγλική θυγατρική της εταιρεία.

Στη συνέχεια, στις **20/07/2015** μεταφέρθηκε από τον ως άνω τραπεζικό λογαριασμό της που τηρεί η Αγγλική θυγατρική εταιρεία το ποσό των **500.000 €** στον ως άνω τραπεζικό λογαριασμό της ίδιας τράπεζας που τηρεί η προσφεύγουσα και

στις **03/08/2015** μεταφέρθηκε από τον ως άνω τραπεζικό λογαριασμό της που τηρεί η Αγγλική θυγατρική εταιρεία το ποσό των **500.000 €** στον ως άνω τραπεζικό λογαριασμό της ίδιας τράπεζας που τηρεί η προσφεύγουσα.

Επομένως, βάσει των ως άνω τραπεζικών κινήσεων προκύπτει ότι τη χρήση 2015, μεταφέρθηκε συνολικά το ποσό των 12.000.000 € από τους τραπεζικούς λογαριασμούς της προσφεύγουσας προς τους τραπεζικούς λογαριασμούς της Αγγλικής εταιρείας.

Επειδή, η προσφεύγουσα επικαλείται (τόσο στον έλεγχο όσο και με την υπό κρίση προσφυγή) ότι οι ως άνω μεταφορές εδράζονται στην από **23/06/2015 σύμβαση διαχείρισης κεφαλαίων και επενδύσεων**, που έχει συναφθεί στην Αθήνα μεταξύ της προσφεύγουσας και της ως άνω θυγατρικής της εταιρείας, σύμφωνα με την οποία στην Αγγλική εταιρεία ανατίθεται το έργο της διαχείρισης ενός επενδυτικού χαρτοφυλακίου για λογαριασμό της προσφεύγουσας και ότι κακώς ο έλεγχος έκρινε ότι το ποσό των 13.000.000€ μου μεταφέρθηκε σύμφωνα με τα ως άνω ότι αποτελεί προϊόν δανεισμού της προσφεύγουσας προς την θυγατρική εταιρεία.

Επειδή, συγκεκριμένα από την ως άνω σύμβαση διαχείρισης κεφαλαίων και επενδύσεων προκύπτει ότι συμφωνήθηκαν και έγιναν αμοιβαία αποδεκτά μεταξύ άλλων τα εξής:

«1. Διορισμός:

Με την παρούσα ανατίθεται στον Σύμβουλο (.....) του έργου της διαχείρισης ενός επενδυτικού χαρτοφυλακίου, το οποίο θα τεθεί σε ισχύ όταν θα έχει υπογραφεί η παρούσα και από τα δύο μέρη. [...]

2 Υπηρεσίες:

Ο Σύμβουλος θα αναλαμβάνει όλες τις αποφάσεις για την αγορά, πώληση ή διακράτηση χρηματοοικονομικών τίτλων, μετρητών ή άλλων επενδύσεων για λογαριασμό του Πελάτη (.....) κατά την απόλυτη διακριτική του ευχέρεια και χωρίς την προηγούμενη διαβούλευση μαζί του[...] Ο Σύμβουλος εξουσιοδοτείται πλήρως να εκπληρώνει τις εν λόγω αποφάσεις παρέχοντας εξ ονόματος και για λογαριασμό του Πελάτη σχετικές οδηγίες σε μεσίτες και διαπραγματευτές. [...] Οι επενδυτικοί στόχοι του Πελάτη καθώς και τυχόν ειδικές οδηγίες ή τυχόν περιορισμοί που επιθυμεί να ληφθούν υπόψη στη διαχείριση του λογαριασμού του αναφέρονται, σε επιστολή οδηγία αυτού προς τον Σύμβουλο η οποία είναι συνημμένη στην παρούσα ως Παράρτημα Α.[...]

4. Φύλαξη των στοιχείων του ενεργητικού του λογαριασμού του Πελάτη

Τα περιουσιακά στοιχεία τίτλων του λογαριασμού του πελάτη θα τηρούνται από ανεξάρτητο Θεματοφύλακα που θα έχει επιλέξει ο Σύμβουλος.[...] Ο Πελάτης διατηρεί το δικαίωμα να εκτελεί εμβάσματα και να μεταφέρει χρήματα από λογαριασμούς του Πελάτη προς τους λογαριασμούς του Συμβούλου που αναφέρονται στο Παράρτημα Β της παρούσας οι οποίοι θα χρησιμοποιούνται για λογαριασμό του πελάτη. Επίσης ο πελάτης διατηρεί το δικαίωμα οποτεδήποτε να ζητήσει την ρευστοποίηση τίτλων ή και την μεταφορά τμήματος ή του συνόλου των διαθεσίμων από τραπεζικού λογαριασμούς του συμβούλου σε τραπεζικούς λογαριασμούς του πελάτη. Όλα τα τραπεζικά έξοδα, και οι δαπάνες για την εκτέλεση των συναλλαγών, εμβασμάτων ή μεταφορών θα βαρύνουν τον πελάτη.[...]

6. Αμοιβή του συμβούλου:

Η αμοιβή του συμβούλου συμφωνείται σε σταθερό ποσό των 3.000,00 λίρες Αγγλίας ανά τρίμηνο ή 1.000 λίρες Αγγλίας ανά μήνα, όταν η αξία του προς επένδυση κεφαλαίου ανέρχεται μέχρι του ποσού των 20.000.000,00€.[...]

9. Κίνδυνος

[...] Ο Σύμβουλος δεν θα ευθύνεται απέναντι στο Πελάτη για οποιαδήποτε απώλεια ι) τυχόν υποστεί ως αποτέλεσμα καλόπιστων αποφάσεων ή ενεργειών κατά την πραγματοποίηση των οποίων επιδείχτηκε ο βαθμός προσοχής, επιμέλειας και σύνεσης που θα επιδείκνυε υπό τις συνθήκες αυτές ο μέσος συνετός άνθρωπος που ενεργεί υπό την ιδιότητα του διαχειριστή κατά την άσκηση επιχείρησης ανάλογου χαρακτήρα και με αντίστοιχους στόχους,[...]

Επειδή, από το παράρτημα Α της ως άνω σύμβασης προκύπτουν τα κάτωθι:

Επενδυτικό Προφίλ/ Βασικές Επενδυτικές Επιλογές Πελάτη

Κατηγορία Κινδύνου Επενδύσεων:	Πολύ χαμηλός Κίνδυνος
Επενδυτικός Ορίζοντας:	Βραχυχρόνιος – Μεσοπρόθεσμος (1μήνας – 36 Μήνες)
Βασικές Επιλογές Τίτλων/ Επενδύσεων:	Μετρητά και αμοιβαία διαθεσίμων
Νομίσματα:	Ευρώ
Ρευστότητα:	Άμεση Ρευστότητα

Επειδή, η ως άνω σύμβαση έχει κατατεθεί ηλεκτρονικά την 20/07/2015 με αριθ. καταχ. με την κατάσταση συμφωνητικών παραγράφου 16, άρθρου 8 ν.1882/1990 β' τριμήνου έτους 2015.

Επειδή, τις ως άνω περιγραφόμενες τραπεζικές κινήσεις η προσφεύγουσα τις παρακολουθεί / αποτυπώνει στον με αριθμ. λογαριασμό του Ε.Γ.Λ.Σ. με ονομασία «.....». Η αιτιολογία των ως άνω κινήσεων όπως προκύπτει από το προσκομισθέν αναλυτικό καθολικό του εν λόγω λογαριασμού είναι «ΚΤΘ ποσού για επενδυτική διαχείριση».

Επίσης από το εν λόγω αναλυτικό καθολικό προκύπτει ότι καταχωρούνται εγγραφές τόσο στη χρέωση όσο και στη πίστωση ίσου ποσού που αφορούν έξοδα τραπέζης των ελβετικών τραπεζικών λογαριασμών της θυγατρικής εταιρείας. Το υπόλοιπο του αναλυτικού καθολικού παρέμεινε αμετάβλητο από 03/08/2015 ως την 15/05/2017 στο ποσό των 12.000.000€.

Επειδή, ομοίως, η προσφεύγουσα τηρεί τον με αριθ. λογαριασμό της Ε.Γ.Λ.Σ. με ονομασία «.....», ο οποίος όπως προκύπτει από το προσκομισθέν αναλυτικό καθολικό πιστώνεται με τα τιμολόγια που εκδίδει η εταιρεία για τις συμφωνημένες αμοιβές διαχείρισης και χρεώνεται με τις πληρωμές σε εξόφληση των αμοιβών που προβαίνει η προσφεύγουσα.

Επειδή, η προσφεύγουσα έχει ενδεικτικά προσκομίσει τα με αριθ./2015 και/2015 τιμολόγια της αγγλικής εταιρείας που αφορούν «Αμοιβές για συμβουλές για κεφάλαια και διαχείριση επενδύσεων για τις περιόδους 01/07-30/09/2015 και 01/10-31/12/2015, αντίστοιχα, δυνάμει της από 23/06/2015 σύμβασης» ποσού 3.000,00GBP, έκαστο. Τα εν λόγω τιμολόγια έχουν καταχωρηθεί στην πίστωση του λογαριασμού 33.95.09001 την 30/09/2015 και την 31/2/2015, αντίστοιχα και έχει παρακρατηθεί φόρος 20% επί της καθαρής αξίας τους.

Επειδή, επιπλέον, από στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι το έτος 2017, η Αγγλική εταιρεία προέβη σε επενδύσεις σε εταιρικά ομόλογα και αμοιβαία.

Η προσφεύγουσα τις εν λόγω επενδύσεις τις παρακολουθεί στους κάτωθι λογαριασμούς του Ε. Γ.Λ.Σ.

..... (μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων εξωτερικού),
..... (μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων εξωτερικού)
..... (Λοιπά χρεόγραφα εξωτερικού)
..... (Λοιπά χρεόγραφα εξωτερικού)

Επειδή, τα έσοδα των εν λόγω επενδύσεων τα εμφανίζει η προσφεύγουσα στη πίστωση των κάτωθι λογαριασμών:

- (Έσοδα από μερίσματα μεριδίων αμοιβαίων κεφαλαίων εξωτερικού),και
- (Έσοδα λοιπών χρεογράφων εξωτερικού Ομολ.).

Επειδή, από τα ως άνω στοιχεία προκύπτει ότι για τα διάστημα από 01/07/2015 έως 13/06/2017 η Αγγλική επιχείρηση δεν πραγματοποίησε επενδύσεις για λογαριασμό της προσφεύγουσας, δυνάμει της από 23/06/2015 σύμβασης διαχείρισης κεφαλαίων και επενδύσεων που έχουν συνάψει και ότι διατήρησε το ποσό των 12.000.000€ που της είχε μεταφερθεί στους ως άνω περιγραφόμενους τρεχούμενους λογαριασμούς στις τράπεζες και

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 28 του Ν.4174/2013** ορίζεται ότι:

«1. Η Φορολογική Διοίκηση κοινοποιεί εγγράφως στο φορολογούμενο τα αποτελέσματα του φορολογικού ελέγχου και τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου ο οποίος πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένος. Ο φορολογούμενος δύναται να ζητά να λαμβάνει αντίγραφα των εγγράφων στα οποία βασίζεται ο διορθωτικός προσδιορισμός φόρου. Ο φορολογούμενος έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει εγγράφως τις απόψεις του σχετικά με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου εντός είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίηση της έγγραφης γνωστοποίησης.

2. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, εντός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποβάλλει τις απόψεις του, την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστатωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μαζί με την έκθεση ελέγχου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 64 του ν. 4174/2013** ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.»

Επειδή, συναφώς, στις διατάξεις του άρθρου **17§§1,2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (Ν. 2690/1999)** με τίτλο «Αιτιολογία» ορίζονται τα ακόλουθα: «1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης».

Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι η έκθεση ελέγχου, που συνιστά την αιτιολογία της καταλογιστικής του φόρου πράξεως, πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής. Σκοπός της αιτιολογίας είναι η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου τόσο από τον διοικούμενο, όσο και από το Δικαστήριο, κατά πόσο η διοικητική πράξη εκδόθηκε για τη διασφάλιση του διοικουμένου και κατά πόσο είναι σύμφωνη ή βρίσκεται σε αρμονία προς τους κανόνες δικαίου, που καθορίζουν το πλαίσιο της νομιμότητας (βλ. Επαμεινώνδα Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, §5.Αιτιολογία της διοικητικής πράξης).

Επειδή, στην οικεία έκθεση ελέγχου, ο έλεγχος **αφού έλαβε υπόψη** ότι «το κεφάλαιο των 12.000.000 € δεν κινήθηκε για μεγάλο χρονικό διάστημα στο πλαίσιο μιας ενεργητικής διαχείρισης όπως θα ανέμενε κανείς από τη σύμβαση που υπεγράφη μεταξύ τους» **έκρινε** ότι «ο σκοπός της από 23/06/2015 σύμβασης δεν ήταν η διαχείριση καθ' αυτού του κεφαλαίου» και εν συνεχεία χαρακτήρισε τον λογαριασμό «.....». ως δανειακό λογαριασμό μόνο με την αναφορά ότι η μεταφορά του ποσού των 13.000.000 € από τους τραπεζικούς λογαριασμούς της προσφεύγουσας προς τους τραπεζικούς λογαριασμούς της Αγγλικής εταιρείας

αποτελεί προϊόν δανεισμού, χωρίς να παραθέτει τα στοιχεία από τα οποία θεωρεί ότι υπάρχει σύμβαση δανείου και όχι άλλη νόμιμη σχέση (ΣΤΕ 190/2009).

Αντιθέτως από το περιεχόμενο της από 23/06/2015 σύμβασης αλλά και από την επισκόπηση των τραπεζικών λογαριασμών και των λογαριασμών του Ε.Γ.Λ.Σ που τηρήθηκαν προκειμένου να απεικονίσουν την εκτέλεση της σύμβασης διαπιστώνεται ότι:

α) Η εν λόγω σύμβαση δεν έχει ως αντικείμενο την δόση ορισμένου ποσού και την συμφωνία απόδοσης του, ήτοι δεν έχει δανειακό χαρακτήρα, αλλά το αντικείμενο αυτής είναι η διαχείριση ενός επενδυτικού χαρτοφυλακίου από την Αγγλική εταιρεία για λογαριασμό της προσφεύγουσας. Η προσφεύγουσα διατηρεί το δικαίωμα οποτεδήποτε να ζητήσει την επιστροφή/ρευστοποίηση του συνόλου των διαθεσίμων της και επωμίζεται τον τυχόν κίνδυνο απωλειών .

β) **Η Αγγλική εταιρεία** για τα διάστημα από 01/07/2015 έως 13/06/2017 αν και δεν πραγματοποίησε επενδύσεις για λογαριασμό της προσφεύγουσας, το ποσό των 12.000.000€ που της είχε μεταφερθεί, το διατήρησε στους ως άνω περιγραφόμενους τρεχούμενους λογαριασμούς της στις τράπεζες και ήτοι η αγγλική εταιρεία δεν χρησιμοποίησε για ίδιους σκοπούς το ποσό αυτό, ούτε απέκτησε έσοδα από την κατοχή του, περάν της βάσει σύμβασης αμοιβή της.

γ) Το 2017, τα ποσά που η Αγγλική εταιρεία επενδύει σε αμοιβαία κεφάλαια και σε ομόλογα, τα εμφανίζει στο ενεργητικό της η προσφεύγουσα, και συγκεκριμένα στους λ/σμούς και ενώ τις αποδόσεις από αυτές τις επενδύσεις τις εμφανίζει στην πίστωση του λ/σμου

δ) Δεν υπάρχει εναλλαγή των συμβαλλόμενων μερών από δανειστή σε οφειλέτη. Αντιθέτως σε κάθε περίπτωση από την συνολική επισκόπηση του λογαριασμού (ως αυτός απεικονίζεται στο προσκομισθέν αναλυτικό καθολικό του λογαριασμού «.....» της υπό κρίση χρήσης αλλά και των επόμενων χρήσεων) εμφανίζεται να έχει συνεχώς χρεωστικό υπόλοιπο, ήτοι απεικονίζεται η προσφεύγουσα εταιρεία να έχει απαίτηση προς την αγγλική εταιρεία και το εν λόγω επιβεβαιώνεται από το περιεχόμενο της σύμβασης σύμφωνα με το οποίο πρόκειται με επενδυτική διαχείριση χαρτοφυλακίου με μόνη παρακράτηση την συμφωνηθείσα αμοιβή. Ως εκ τούτου προκύπτει ότι το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη είναι πάντοτε πιστωτής και ουδέποτε οφειλέτης (ΑΠ 2/2012, Εφ. Αθ. 3222/1979).

Κατόπιν των ανωτέρω ο υπό κρίση λογαριασμός, δεν χαρακτηρίζεται ως "τρεχούμενος δοσοληπτικός λογαριασμός" που έχει ως αιτία δανειακή σύμβαση, καθώς αφενός η υπό κρίση σύμβαση δεν είναι δανειακή αφετέρου η κίνησή του τηρούμενου λογαριασμού δεν έχει τέτοιο περιεχόμενο, αλλά ούτε και από τον έλεγχο αποδείχθηκε ότι ο εν λόγω λογαριασμός έχει τα χαρακτηριστικά της δανειακής σύμβασης πλην της απλής αναφοράς της μεταφοράς ποσού από τους τραπεζικούς λογαριασμούς της προσφεύγουσας στους τραπεζικούς λογαριασμούς της αγγλικής εταιρείας για τις οποίες μεταφορές κρίνει ότι αποτελούν προϊόν δανεισμού.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, μόνο το γεγονός της μεταφοράς χρηματικών ποσών από τους ως άνω περιγραφόμενους ελβετικούς τραπεζικούς λογαριασμούς της προσφεύγουσας προς τους τραπεζικούς λογαριασμούς της αγγλικής εταιρείας, δεν δύναται να αποδείξει ότι η αιτία των ως άνω κινήσεων ήταν η ύπαρξη δανειακής σύμβασης.

Επειδή, η φορολογική Αρχή, η οποία φέρει το σχετικό βάρος απόδειξης, δεν επικαλείται κάποιο άλλο ουσιαστικό στοιχείο (έγγραφο εκτός των αναφερόμενων εγγραφών), από το οποίο να προκύπτει ότι υπάρχει σύμβαση μεταξύ της προσφεύγουσας και της αγγλικής εταιρείας, και ως εκ τούτου δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις σύστασης δανείου ή συνομολόγηση δανείου (άρθρο 806 ΑΚ), προκειμένου να πληρούνται οι προϋποθέσεις που ο νόμος ορίζει ώστε να καταλογίσει επ' αυτής τέλη χαρτοσήμου 2% πλέον ΟΓΑ χαρτοσήμου 20%.

Επειδή, δεν αποδείχθηκε ότι υπάρχει σύμβαση μεταξύ της προσφεύγουσας και της αγγλικής εταιρείας αλλά ούτε και από τις εγγραφές αυτές και μόνο προκύπτει ρητά η συνομολόγηση σύμβασης δανείου, ούτε προκύπτουν όλα τα κατά τον νόμο στοιχεία, που είναι απαραίτητα, ώστε από αυτά και μόνο να συνάγεται η συνομολόγηση της σύμβασης του δανείου, καθώς η φορολογική αρχή, από τις εγγραφές στα βιβλία της προσφεύγουσας, δεν αποδεικνύει ποιά είναι τα πραγματικά στοιχεία, που συγκροτούν, κατά νόμο, την έννοια της δανειακής σύμβασης, ως η 3402/1988 απόφαση ΣΤΕ.

Επειδή, επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση προσφυγή επικαλείται ότι όλες οι επιμέρους καταθέσεις και αναλήψεις του τηρούμενου τρεχούμενου δοσοληπτικού λογαριασμού **πραγματοποιούνται στην αλλοδαπή** και σε τραπεζικούς λογαριασμούς αυτών, που τηρούνται επίσης στην αλλοδαπή, επομένως δεν οφείλεται τέλος χαρτοσήμου στην Ελλάδα για τις περί των καταθέσεων και αναλήψεων αυτών σχετικές εγγραφές στα τηρούμενα στην Ελλάδα λογιστικά βιβλία της.

Επειδή, για την επιβολή τελών χαρτοσήμου επί δανείων εν γένει απαιτείται η συνδρομή των εξής προϋποθέσεων: α. Η σύμβαση του δανείου να καταρτίζεται εγγράφως. Ως έγγραφο δε θεωρείται και η εγγραφή του δανείου αυτού στα βιβλία του επιτηδευματία οφειλέτη στην Ελλάδα (άρθρο 12 Ν.Δ. 3717/1957, Σ.τ.Ε. 2699/1972, 3013/1984, 1802/1993, 1927/1994 κ.λπ.). β. Σε περίπτωση που το δάνειο δεν καταρτίσθηκε εγγράφως ή περί του δανείου αυτού δεν έγινε εγγραφή στα βιβλία του επιτηδευματία οφειλέτη στην Ελλάδα, στο οικείο τέλος χαρτοσήμου θα υποβληθεί η, περί του δανείου αυτού, εκδιδόμενη στην Ελλάδα σχετική εξοφλητική απόδειξη, επειδή και η απόδειξη αυτή αποτελεί έγγραφο, κατά την έννοια του νόμου (άρθρα 13 παρ. 1β και 15 παρ. 1β Κ.Τ.Χ., Σ.τ.Ε. 3914/1977). γ. Εάν η σύμβαση του δανείου καταρτίσθηκε στην αλλοδαπή, αυτή υπόκειται σε τέλος χαρτοσήμου στην Ελλάδα μόνο εφόσον η εν λόγω δανειακή σύμβαση έχει υποχρεώσεις εκτελεστές στην Ελλάδα. Και υποχρέωση δε εκτελεστέα στην Ελλάδα υπάρχει όταν η καταβολή των χρημάτων (δηλαδή του προϊόντος του δανείου) στον οφειλέτη, εκ μέρους του δανειστή, έγινε στην Ελλάδα (άρθρο 8 παρ. 1 Κ.Τ.Χ., Σ.τ.Ε. 1716/1980, 3270/1981).

Επειδή, από τα ως άνω αναλυτικά εκτεθέντα προκύπτει ότι στην υπό κρίση περίπτωση δεν υφίσταται σύμβαση δανείου που να έχει καταρτιστεί εγγράφως στην Ελλάδα και όλες οι μεταφορές χρημάτων έχουν εκτελεστεί στην αλλοδαπή, (Ελβετία) και ουδέποτε από τον Ιούνιο του 2015 έως την έκδοση της παρούσας απόφασης έχει μεταφερθεί οποιοδήποτε ποσό από τους κρινόμενους ελβετικούς τραπεζικούς λογαριασμούς στην Ελλάδα. Οπότε για τις εν λόγω μεταφορές χρημάτων (αναλήψεις/καταθέσεις) δεν οφείλεται τέλος χαρτοσήμου στην Ελλάδα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8§1 του Κ.Τ.Χ.

Κατόπιν των ανωτέρω ο προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί μη υπαγωγής του ποσού των 13.000.000 € που εμφανίζεται στη χρέωση του λογαριασμού «.....», τη χρήση 2015, σε τέλη χαρτοσήμου, βασίμως προβάλλεται. **Επειδή**, κατόπιν των ανωτέρω, παρέλκει η εξέταση των λοιπών ισχυρισμών της προσφεύγουσας.

Αποφασίζουμε

Την **αποδοχή** με ημερομηνία κατάθεσης **30/10/2018** και αριθμό πρωτοκόλλου της ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας «.....» **ΑΦΜ**, και την ακύρωση της υπ' αριθμ. /2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου, φορολογικού έτους **2015**, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεου εταιρείας - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση :

ΧΡΗΣΗ 2015

	ΒΑΣΕΙ ΔΗΛΩΣΗΣ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΔΕΔ
Αξία υποκείμενη σε τέλη χαρτοσήμου		13.000.000 €	0,00
Χαρτόσημο 2%		260.000€	0,00
ΟΓΑ Χαρτοσήμου		52.000€	0,00
Προσαυξήσεις χαρτοσήμου άρθρο 58 ν.4174/2013 50%		130.000€	0,00
Προσαυξήσεις ΟΓΑ χαρτοσήμου άρθρο 58 ν.4174/2013 50%		26.000€	0,00
Σύνολο		468.000€	0,00

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της .